

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัญหากฎหมายและอุปสรรคของการจ่ายเงินทดแทน จากการทำงานคนต่างด้าว

ในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคนต่างด้าว ซึ่งเข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานเป็นลูกจ้างกับการจ่ายเงินทดแทน ตามบทบัญญัติของกฎหมายเงินทดแทนสิทธิของคนต่างด้าวในการได้รับเงินทดแทน ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายเงินทดแทนที่บัญญัติให้จ่ายเงินทดแทนคนต่างด้าวเหมือนดังเช่นการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งบังคับตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ดังนั้นการจ่ายเงินทดแทนจากการทำงานของคนต่างด้าวจึงบังคับตามบทบัญญัติพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ในการเยียวยาคุ้มครองผู้ประสบอันตรายตามหลักมนุษยธรรม และแนวคิดความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดปราศจากความผิดของนายจ้าง และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO: international labour organization) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนระหว่างคนงานในชาติบังคับและคนต่างชาติ หลักกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายคุ้มครองสิทธิของบุคคลของประเทศไทย ดังนั้นจึงมีปัญหาค่าที่ต้องวิเคราะห์ว่าคนต่างด้าวเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายประสบอันตรายจากการทำงานในฐานะเป็นลูกจ้างไม่ได้รับเงินทดแทน ตามบทบัญญัติ ของกฎหมาย จาก การบังคับใช้กฎหมาย การตีความกฎหมายและบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกันของกฎหมาย ซึ่งยังผลในทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของคนต่างด้าวกับเงินทดแทนที่แรงงานต่างด้าวมิสิทธิได้รับ โดยเกิดผลกระทบต่อแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายหลายประการ ทั้งต่อผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนผู้มีหน้าที่จ่ายเงินทดแทนและผลกระทบต่อประเทศไทย ทั้งทางด้านสังคมการเมืองเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศซึ่งจะกล่าวต่อไป

การทำงานของคนต่างด้าวซึ่งเข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย

ความต้องการพื้นฐานเบื้องต้นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เช่นความต้องการมีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีอาหารกินอุดมสมบูรณ์ มียารักษาโรค ความต้องการทางสังคม ซึ่งได้แก่ความต้องการให้ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นในสังคม และความสำนึกที่เหนือกว่าภาวะปกติเช่นความต้องการมี

ชื่อเสียงในสังคมต้องการเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน ทั้งนี้มีทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์

มนุษย์จึงอพยพเพื่อแสวงสิ่งสนองตอบความพื้นฐานด้วยการอพยพเข้ามาเป็นผู้ใช้แรงงานยังแหล่งที่มีทรัพยากรต่าง ๆ คนต่างด้าว ก็เช่นเดียวกันมีความต้องการพื้นฐานในการดำรงชีวิตจึงอพยพเข้ามาเป็นผู้ใช้แรงงานในประเทศไทย ส่วนการทำงานมีปัจจัยสนองตอบทางร่างกาย (Hygiene factors) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำโดยตรง เช่น ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ สภาพการทำงาน การบริหารงาน หรือความสัมพันธ์ในองค์กร สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้คนรู้สึกอยากทำงานส่วนปัจจัยจูงใจ (Motivation factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำและความพึงพอใจกับงานที่ได้รับมอบหมายในที่นี้อาจได้แก่ลักษณะของงานที่ทำ ความสำเร็จของงาน ชื่อเสียงขององค์กร ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานโดย Maslow เสนอแนวคิดทางด้านแรงจูงใจเพื่อให้บรรลุผลตามความต้องการของมนุษย์ไว้ 3 ประการ คือ

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเป็นสัญชาตญาณ และภาวะต้องการนี้จะคงอยู่ตลอดเวลา
2. ความต้องการโดยที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นเหตุจูงใจต่อไปและความต้องการที่มีอิทธิพลต่อการกระทำของมนุษย์นั้นจะต้องเป็นความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง
3. โดยปกติแล้วความต้องการของมนุษย์จะเริ่มต้นจากขั้นพื้นฐานขึ้นไปจนถึงขั้นสูง และอาจจะย้อนกลับมาใหม่ได้ถ้าหากว่ามนุษย์ได้สูญเสียในสิ่งที่เคยได้รับมาแล้วทดแทน ดังนั้นจากหลักความต้องการพื้นฐานมีปัจจัยเพื่อแสวงสิ่งสนองตอบความพื้นฐาน คนต่างด้าวจึงอพยพเข้ามาในประเทศไทย 2 ประเภท คือ แรงงานข้ามชาติที่เข้าเมือง โดยถูกกฎหมาย และแรงงานข้ามชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ประเภทที่ 1 แรงงานข้ามชาติที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย (Legal migrant worker) มีอยู่ด้วยกัน 4 ประเภทได้แก่

1. ประเภทตลอดชีพ
2. ประเภทชั่วคราว
3. ประเภทส่งเสริมการลงทุน (BOI)
4. ประเภทที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551

ประเภทที่ 2 แรงงานข้ามชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (Illegal migrant worker) เป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ซึ่งได้แก่คนต่างด้าว ดังต่อไปนี้

1 . คนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย แต่มีใบอนุญาตทำงานคนต่างด้าวตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว ได้แก่ คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเมือง โดยถูกต้องตามกฎหมายคนเข้าเมือง คือ

1) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยกเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

2) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

3) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 หรือตามกฎหมายอื่น

4) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 หรือตามกฎหมายอื่นคนต่างด้าวประเภทนี้ส่วนใหญ่ ได้แก่ ชาวยูเวน ชาวเขมร ชาวลาวที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งกำลังรอการส่งตัวไปยังประเทศที่สามพวก อพยพเหล่านี้จะมากับบริเวณไว้เลย ๆ ก็เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณรัฐบาลจึงพิจารณาว่าใครที่มีความประพฤติดีก็จะอนุญาตให้ออกมาทำงานได้เป็นการชั่วคราว โดยที่กำหนดค่าอาชีพให้ทำได้ จำนวน 27 อาชีพ เช่น งานกรรมกรและงานรับจ้างทั่วไป แรงงานต่างด้าวประเภทนี้ส่วนใหญ่มักไม่ค่อยมีปัญหา เพราะได้มีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติ และมีบัตรประจำตัวที่ทางการออกให้อยู่ในประเทศไทยได้เป็นการชั่วคราว

2. แรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองกรมตำรวจ และไม่มีใบอนุญาตประกอบอาชีพของกองงานคนต่างด้าวกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แรงงานต่างด้าวประเภทนี้จะลักลอบเข้าเมืองตามจังหวัดชายแดน โดยเฉพาะที่จังหวัดระนอง ตาก เชียงราย กาญจนบุรี ส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือชาวพม่า ชาวจีน ชาวเขมร และมีคนต่างด้าวอีกประเภทหนึ่งที่เข้าประเทศไทยมา โดยถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะเข้ามาโดยบริษัทห้างร้าน หรือนายจ้างร่วมมือช่วยเหลือหรือคนต่างด้าวนั้นมีความตั้งใจที่จะเข้ามาประกอบอาชีพโดยตรง เมื่อวิซ่าหมดอายุก็ไม่ยอมไปต่อวิซ่า จึงกลายเป็นคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ซึ่งได้แก่ ชาวอินเดีย ชาวปากีสถาน เป็นต้น

หลักการคุ้มครองสิทธิการทำงานคนต่างด้าว โดยหลักแล้วกฎหมายประเทศไทยมิได้รับรองสิทธิหน้าที่และสถานภาพของคนต่างด้าวในลักษณะเดียวกับคนไทย คนต่างด้าวจะมีสถานเท่าเทียมกับผู้มีสัญชาติไทยเฉพาะในเรื่องที่มีกฎหมายระหว่างประเทศผูกพันให้ประเทศไทยรับรอง ซึ่งก็มีแต่ในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ได้บัญญัติในกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ กำหนดให้ทุกรัฐจะต้องยอมรับในเรื่องสิทธิมนุษยชนของทุกคน โดยไม่เลือกปฏิบัติไม่คำนึงถึง

สัญชาติแต่ในเรื่องอื่น ๆ นั้นกฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้กำหนดให้รัฐต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติต่อกันต่างด้าวในลักษณะที่เท่าเทียมกันกับคนในชาติของตน

เว้นแต่ในกรณีมีสนธิสัญญากำหนดให้รัฐต้องรับรองสิทธิคนต่างด้าวในลักษณะเดียวกับคนในชาติ และสำหรับประเทศไทยนั้นก็มีกฎหมายออกมารองรับสิทธิ การทำงานคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติ การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 โดยการกำหนดอาชีวพัตินุญาตให้ทำงานแรงงาน 27 อาชีพ ที่กำหนดอนุญาตให้คนต่างด้าวบางประเภท 12 (2) กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีในการกำหนดประเภท และเงื่อนไขในการทำงานได้โดยไม่ต้องผ่านอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด ทั้งนี้คนต่างด้าวที่จะทำที่รัฐมนตรีกำหนดได้จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมแรงงานหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย ดังนั้นแรงงานต่างด้าวเหล่านั้นย่อมต้องได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ฐานแรงงานว่าด้วยเงินทดแทนที่ประสบอันตรายจากการทำงานในกฎหมายระหว่างประว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีหลักประกันของคนต่างด้าวโดยตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศลักษณะหนึ่งกับกฎหมายจารีตประเพณีอีกลักษณะหนึ่งทั้งนี้เพื่อให้ได้รับการปฏิบัติที่เสมอภาคอันเป็นหลักมูลฐานสำหรับทุก ๆ คน โดยปราศจากความแตกต่างในเรื่อง เชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา ทั้งในสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายไทย ตามหลักการมาตรฐานแรงงานสากล

จึงมีปัญหาคือควรวิเคราะห์ว่าคนต่างด้าวจำนวนมากอพยพเข้ามาในประเทศไทย ทั้งเข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมายและแรงงานที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายควร ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการทำงาน โดยเฉ พาะอย่างยิ่งแรงงานที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้รับการคุ้มครองหรือไม่จากการที่ประเทศไทยได้ยึดหลักความมีมนุษยธรรมปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์ ในหลายรัฐบาลจึงมีนโยบายให้แรงงานต่างด้าวเหล่านั้น ทำงานได้จนกระทั่งในปัจจุบันมีกฎหมายรองรับให้แรงงานต่างด้าวทำงานได้ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ซึ่งเป็นกฎหมายคุ้มครองสิทธิแรงงานต่างด้าวแล้วนั้น เมื่อประเทศไทยยอมรับให้แรงงานต่างด้าวทำงานได้ปัญหาคนเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายจึงไม่เป็นเหตุให้ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการทำงานส่วนเมื่อประสบอันตรายจากการทำงานเป็นกรณีที่จะต้องพิจารณาตามหลักเงินทดแทนการคุ้มครองคนต่างด้าวประสบอันตรายจากการทำงานได้รับเงินทดแทนหรือไม่บังคับตาม พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ซึ่งจะกล่าวต่อไป

การจ่ายเงินทดแทนจากการทำงานของคนต่างด้าวในประเทศไทย

กฎหมายเงินทดแทน (workmen's compensation law) เป็นกฎหมายคุ้มครองลูกจ้างหรือผู้ที่อยู่ในความอุปการะของลูกจ้าง ด้วยการกำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินให้กับบุคคลดังกล่าว เมื่อลูกจ้างได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือตายอันมีสาเหตุมาจากการทำงานให้นายจ้าง และกำหนดให้มีกองทุนทดแทนขึ้น โดยให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนดังกล่าวไว้ เพื่อเป็นหลักประกันในการจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างแทนนายจ้าง ดังนั้นเงินทดแทนจึงเป็นเงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ กรณีลูกจ้างประสบอันตรายที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบทางจิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่ นายจ้างหรือตามคำสั่งของนายจ้างส่วนเจ็บป่วย เจ็บป่วยก็เป็นการที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรค ซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงานหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงการทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของ นายจ้าง ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วง ทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทาง โดยพาหนะทางบก ทางอากาศหรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้น ได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงาน ประกันสังคมจ่ายเงินทดแทน ให้แก่ลูกจ้าง แทนนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ (มาตรา 44) โดยอัตราเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่ายจะถูกกำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงสถิติการประสบ อันตรายหรือ อัตราความเสี่ยงของแต่ละประเภทกิจการ โดยกองทุนจะทำหน้าที่เป็นหลักประกันในการจ่ายเงิน ทดแทน เพื่อคุ้มครองเยียวยาให้กับลูกจ้างเร็วที่สุด หลังจากที่ลูกจ้างประสบอุบัติเหตุในช่วงการทำงาน โดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นลูกจ้างที่มีสัญชาติไทยหรือไม่ มีสถานะทางกฎหมายอย่างไรเป็นคน เข้าเมืองถูกกฎหมายหรือไม่ หรือมีเอกสารประเภทใด เพราะหากทำงานให้นายจ้างย่อมถือเป็น ลูกจ้างตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน จึงย่อมเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับเงินทดแทนหาก ตนได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน โดยมี หลักการและเจตนารมณ์กฎหมายเงินทดแทน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานและกฎหมายฉบับนี้ยังระบุ ถึงคำนิยามของคำว่า ลูกจ้างที่ระบุไว้ค่อนข้างชัดเจนว่า หมายถึง ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับ ค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบ ธุรกิจรวมอยู่ด้วย ดังนั้นจึงเห็น ได้ชัดเจนว่ากฎหมายนี้มีเพื่อคุ้มครองแรงงานทุกคนไม่จำกัดเชื้อชาติ สัญชาติเพศวัยสีผิวศาสนา เมื่อ คนต่างด้าว ที่เข้ามาทำงานเป็นลูกจ้างแม้จะเป็นแรงงานที่เข้าเมือง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของประเทศไทยก็ย่อมได้รับการคุ้มครองแรงงานเกี่ยวกับเงินทดแทนตาม

แนวคิดทฤษฎีหลักกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทนเพื่อการจัดให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือ และขจัดความไม่แน่นอนในการที่จะเรียกค่าเสียหายที่ได้รับจากการประสบอันตรายจากฝ่ายนายจ้าง ตามหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายจ้างโดยถือ “หลักความรับผิดโดยเคร่งครัด และความรับผิดโดยปราศจากความผิด” (Strict liability and liability without fault) มีบทบัญญัติ มาตรา 18 พระราชบัญญัติ เงินทดแทนรับรองสิทธิของแรงงานอย่างเท่าเทียมกันทั้งแรงงานต่างด้าวและแรงงานสัญชาติไทย เมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานกล่าวคือ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณีตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนและมาตรา 26 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคม เพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างและในหมวดว่าด้วยสิทธิส่วนบุคคลตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 เป็นการรับรองสิทธิของบุคคล ไม่เป็นการบังคับเฉพาะสิทธิของพลเมืองแห่งรัฐนั้น ๆ เท่านั้นแม้เป็นบุคคลของประเทศก็ต้องคุ้มครองในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิง มีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับ สิทธิของบุคคลที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ รับรองบัญญัติอยู่ใน มาตรา 4 กล่าวคือ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองและมาตรา 26 การใช้อำนาจ โดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์เป็นคุณค่าของมนุษย์ แต่ละคนทั้งในแง่ของควมมีค่าในตัวของผู้ตนเองและในสถานะภาพของความเป็นมนุษย์ ย่อมเป็นส่วนที่เป็นสาระสำคัญของมนุษย์แต่ละคนอันไม่อาจจะพรากเสียได้ ทำให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ได้กลายมาเป็นความหมายจำเพาะและเป็นตัวกำหนดความหมายของความ เป็นมนุษย์ไปโดยปริยาย ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นี้ มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน โดยไม่คำนึงถึงเพศ วัย สีผิว สัญชาติ หรือศาสนา และเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม แม้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญจะบัญญัติเพื่อคุ้มครองคนของชนชาติไทยแต่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นคุณค่าของมนุษย์ แต่ละคน ทั้งในแง่ของควมมีค่าในตัวของผู้ นั้นดังนั้นต่างด้าวจึงอ้างคุณค่าของมนุษย์ ที่หลักกฎหมายรัฐธรรมนูญหมวดว่าด้วยสิทธิส่วนบุคคล

รับรองสิทธิของบุคคลไว้ แรงงานต่างด้าวเป็นบุคคลจึงอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ที่เป็นสาระสำคัญของมนุษย์ในการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันเมื่อคนต่างด้าวทำงานประสบอันตรายจึงอ้างสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองเงินทดแทนจากการทำงานที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานเป็นลูกจ้างตามหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลและในหลักสิทธิมนุษยชน (Human rights) คือสิทธิของความเป็นมนุษย์ซึ่งเป็นสิทธิที่มีอยู่ตามธรรมชาติ มีสาระสำคัญตามแนวคิดดังกล่าวที่ว่ามนุษย์ทั้งหลายเกิดมาเท่าเทียมกัน มนุษย์มีสิทธิบางประการมาแต่กำเนิดจนกระทั่งถึงแก่ความตาย สิทธิดังกล่าวได้แก่ สิทธิในชีวิต เสรีภาพในร่างกายและความเสมอภาคซึ่งเป็นสิทธิไม่อาจโอนให้แก่กันได้และใครจะละเมิดมิได้ หากมีการละเมิดก็อาจจะก่อให้เกิดอันตรายหรือกระทบกระเทือนเสียหายต่อเสรีภาพของความเป็นมนุษย์ได้สิทธิมนุษยชนจึงเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานและการคุ้มครองแรงงานขั้นพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นการห้ามการเลือกปฏิบัติโดยแบ่งสิทธิมนุษยชนได้ เป็น 3 ระดับคือ

1. สิทธิที่อยู่เหนืออำนาจรัฐอย่างเด็ดขาดคือสิทธิที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยแท้ที่อยู่เหนือกฎหมายและอำนาจรัฐใด ๆ ของรัฐทุกรัฐ โดยรัฐมีหน้าที่คุ้มครองไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิ ซึ่งสิทธิเหล่านี้ได้แก่สิทธิและเสรีภาพในร่างกายสิทธิในการได้รับการพิจารณาได้อย่างเป็นธรรมการห้ามการทรมาน

2. สิทธิที่รัฐสามารถจำกัดได้หากมีความจำเป็นอย่างยิ่ง คือสิทธิที่หากมีความจำเป็นบางประการ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของสังคมหรือความมั่นคงของรัฐ รัฐก็สามารถจำกัดสิทธิเหล่านี้ได้เท่าที่จำเป็นและในเวลาจำกัด เช่นสิทธิในการรวมกลุ่มสิทธิในการชุมนุมอย่างสงบ

3. สิทธิที่ต้องได้รับการรับรองโดยรูปกฎหมาย โดยรัฐมีหน้าที่จัดหาให้ เช่น การได้รับสัญชาติ การมีงานทำ ด้วยมีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองแรงงานต่างด้าว ตาม หลักนิติธรรมสำหรับแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยซึ่งเป็นหลักที่รับรองไว้ทั้งในมาตรฐานภายในประเทศและมาตรฐานระหว่างประเทศแรงงานทุกคนในกรณีที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน โดยอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ กำหนดให้ประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ดำเนินการอนุญาตให้ชนในชาติประเทศสมาชิกอื่น ๆ ที่ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้หรือผู้นำพ้ออาศัย ผู้ซึ่งได้รับบาดเจ็บทางร่างกายเนื่องจากอุบัติเหตุจากการทำงานที่เกิดในดินแดนของตนได้รับการปฏิบัติในเรื่องค่าทดแทนของคณงานเช่นเดียวกับที่มีในชาติของตน โดยปราศจากเงื่อนไขในเรื่องถิ่นที่อยู่อาศัย 1. ประเทศสมาชิกจะต้องปฏิบัติกับคณงานต่างชาติที่เป็นพลเมืองในประเทศที่ให้สัตยาบันรับรองอนุสัญญาหรือผู้ติดตามของพวกเขาอย่างเท่าเทียมกับแรงงานที่ เป็นพลเมืองในชาติของตนเอง ในแง่ของการจ่ายเงินทดแทนในกรณีที่เกิด

อุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการทำงานที่อยู่ในประเทศของตน 2. การคุ้มครองการปฏิบัติที่เท่าเทียม เช่นนี้สำหรับแรงงานต่างชาติและผู้ติดตามจะต้องเป็นไปโดยไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการมีสิทธิพำนักอาศัยในประเทศ 3 ประเทศสมาชิก ต้องดำเนินการให้มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติ ปฏิญญาสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานข้อที่ 8 ให้กับผู้รับ ส่งเสริมให้มีการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวให้ได้รับการจ้างงานและจ่ายค่าจ้างที่เหมาะสมและ ยุติธรรมและมีโอกาสอย่างเพียงพอในการทำงานที่มีคุณค่าและมีสภาพความเป็นอยู่ดี ตามที่ประเทศไทยนั้นได้ถือว่าเป็นประเทศผู้รับควรมีแนวทางกฎหมายไทย มีหลักในการคุ้มครองแรงงาน ภายในประเทศ ทั้งผู้ที่ได้รับการคุ้มครองหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการจ่ายเงินทดแทนและผู้มีหน้าที่ในการจ่ายเงินทดแทน โดยมีหลักและเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองเยียวยาแรงงานที่ประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วยจากการทำงาน

แนวความคิดพื้นฐานที่ต้องการให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือ เพื่อระงับหรือ บรรเทาความเดือดร้อนที่ลูกจ้างและครอบครัวหลักความเสมอภาคคือการได้รับการปฏิบัติจากรัฐ อย่างเท่าเทียมกัน หลักนิติธรรม หลักความมั่นคงของมนุษย์ หลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัด และ ความรับผิดชอบโดยปราศจากความผิด (Strict liability and liability without fault) คือ กรณีที่กฎหมาย กำหนดให้ความรับผิดชอบของบุคคลเกิดมีขึ้น โดยไม่คำนึงว่าผลร้ายจากการกระทำเกิดขึ้นโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ หลักสิทธิมนุษยชน คือสิทธิของมนุษย์ทั้งหลายเกิดมาเท่าเทียมกันมนุษย์มี สิทธิบางประการที่คิดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิดจนกระทั่งถึงแก่ความตาย สิทธิดังกล่าวได้แก่สิทธิใน ชีวิต เสรีภาพในร่างกาย และความเสมอภาคซึ่งเป็นสิทธิที่ไม่อาจโอนให้แก่กันได้และใครจะล่วง ละเมิดมิได้หากมีการล่วงละเมิดก็อาจจะก่อให้เกิดอันตรายหรือกระทบกระเทือนเสื่อมเสียต่อสภาพ ของความเป็นมนุษย์ได้ ที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยแท้ ที่อยู่เหนือกฎหมายและอำนาจใด ๆ ของรัฐ ทูกรัฐ โดยรัฐมีหน้าที่คุ้มครองไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิดังกล่าว โดยไม่จำกัดว่าต้องเป็นพลเมือง ของรัฐตนเท่านั้นสิทธิมนุษยชนเหล่านี้ได้แก่สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน แนวความคิดหลักคุ้มครอง สิทธิทั้งหลายมีบัญญัติอยู่ในกฎหมายคุ้มครองสิทธิพื้นฐานทั้งกฎหมายของประเทศไทยกฎหมาย ระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศดังนั้นมนุษย์ทุกคนเมื่อประสบอันตรายจากการทำงาน ควรได้รับการเยียวยาเป็นเบื้องต้น ตามหลักสิทธิมนุษยชนในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และหลัก กฎหมายคุ้มครองสิทธิของความเป็นมนุษย์

จากหลักการ เจตนารมณ์ แนวความคิดพื้นฐานของกฎหมายเงินทดแทนคือเมื่อมีการ ประสบอันตรายเกิดขึ้น ต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบอันตรายหรือครอบครัวของผู้นั้น เพราะ เป็นผู้ได้รับความเสียหายโดยตรง เพื่อเป็นการทดแทนความเสียหายที่เขาได้รับก่อนอันเป็นการ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อผ่อนคลายความลำบากเดือดร้อนทุกข์ยากที่เกิดขึ้นให้บรรเทาเบาบางหรือ

หมดสิ้นไป เจตนารมณ์อันยิ่งใหญ่ของกฎหมายเงินทดแทนในสิ่งเหล่านี้เป็นการคุ้มครองช่วยเหลือ และขจัดความไม่แน่นอนในการที่จะเรียกค่าเสียหายที่ได้รับจากการประสบอันตรายจากฝ่าย นายจ้างเป็นหลักยกเว้นหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของ นายจ้างดังนั้นจากหลักการและเจตนารมณ์ดังกล่าว มีปัญหาการจ่ายเงินทดแทนคนต่างด้าวที่ ประสบอันตรายจากการทำงานหรือไม่เพราะเงินทดแทนจ่ายเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายจากการ ทำงานแม้คนต่างด้าวเข้าเมือง ไม่ถูกต้องตามกฎหมายเมื่อทำงานเป็นลูกจ้างต้องได้รับการคุ้มครอง ตามกฎหมายเงินทดแทน การเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็เป็นเรื่องผิดกฎหมายที่คนต่างด้าวเข้า เมืองไม่ชอบเป็นความผิดตามกฎหมายเข้าเมืองซึ่งสามารถดำเนินคดีกับแรงงานเหล่านั้นได้เป็นคน ละส่วนกับการคุ้มครองการทำงานและการประสบอันตรายจากการทำงาน การทำงานได้รับการ คุ้มครองตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 ซึ่งก็เป็นการคุ้มครองสิทธิในการ ทำงานเท่านั้นประเทศไทยได้ปฏิบัติหลักสิทธิมนุษยชน อันเป็นการเคารพสิทธิของบุคคลในการ ทำงานจึงไม่มีปัญหาในการคุ้มครองสิทธิ ในส่วนนี้ส่วนการคุ้มครองการประสบอันตรายจากการ ทำงานมีปัญหาที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

1. ปัญหาไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวในประเทศไทย

จากกรณีมีแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นผู้ใช้แรงงานซึ่งมีอยู่จำนวนมากในประเทศไทย ได้รับความคุ้มครองในหลักของความเป็นมนุษย์ ที่มีมาแต่กำเนิดซึ่งตามหลัก สิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นหลักประกันของคนต่างด้าวตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ กับกฎหมายจารีตประเพณีอีกลักษณะหนึ่งทั้งนี้เพื่อให้ได้รับการปฏิบัติที่เสมอภาคอันเป็นหลักมูล ฐานสำหรับทุก ๆ คน โดยปราศจากความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติเพศภาษาหรือศาสนาทั้งในสิทธิ และหน้าที่ส่วนการคุ้มครองเมื่อแรงงานต่างด้าวเหล่านั้น ประสบอันตรายจากการทำงานกลับไม่มี บทบัญญัติในการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวจากที่ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินทดแทนซึ่งบัญญัติเพื่อ เป็นการคุ้มครองแรงงานเป็นการเฉพาะ สำหรับแรงงานคนต่างด้าว

ดังนั้นการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวที่ประสบอันตรายจากการทำงาน จึงเป็นไปตามหลัก กฎหมายของพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ที่บัญญัติคุ้มครองแรงงานที่ประสบอันตรายจาก การทำงานตาม มาตรา 18 ที่กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่ประสบอันตรายจาก การทำงาน กล่าวคือ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทน เป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี มาตรา 26 ให้มีกองทุนเงิน ทดแทนในสำนักงานประกันสังคม เพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง ซึ่งมีหน้าที่ต้อง จ่ายเงินสมทบตามมาตรา 44 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 109 มาตรา 43 เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้

กองทุนเงินทดแทนทำหน้าที่จ่ายเงินแทนนายจ้าง มาตรา 25 การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นไปก่อนและเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทศรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ทศรองจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ไปก่อน ถ้าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา 51 นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไป นั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่มาตรา 49 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายแล้วแต่กรณี และมาตรา 5 เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา 48 หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา 49 หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 มีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทน และระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างสถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกันหรือที่สำนักงาน

การคุ้มครองคนต่างด้าวเข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายมีกฎหมายคุ้มครองในการทำงานตามนโยบาย และกำหนดอาชีพให้ทำงานได้ตาม พระราชบัญญัติ การทำงานคนต่างด้าว พ.ศ.2551 แต่การคุ้มครองคนต่างด้าวเมื่อประสบอันตรายกลับไม่มีกฎหมายในการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวด้วยที่ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินทดแทน ซึ่งบัญญัติเพื่อเป็นการคุ้มครองแรงงานสำหรับคนต่างด้าว การคุ้มครองแรงงานต่างด้าวเมื่อแรงงานต่างด้าวประสบอันตรายจากการทำงานจึงบังคับตามพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ.2537 ซึ่งมีหลักและเจตนารมณ์ในการคุ้มครองแรงงานที่ทำงานเป็นลูกจ้างประสบอันตรายจากการทำงานทุกคน ดังนั้นแรงงานที่เป็นคนต่างด้าวประสบอันตรายจากการทำงานจึงต้องได้รับเงินทดแทนอันเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทนแต่เมื่อแรงงานต่าง

ค้าไม่ได้รับเงินทดแทน จึงเป็นปัญหาที่จะต้องวิเคราะห์ในการได้รับเงินทดแทนของคนต่างด้าวที่ประสบอันตรายจากการทำงาน

2. ปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนจากการทำงานที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวในประเทศไทย

กฎหมายกำหนดความคุ้มครองแก่ลูกจ้างในเรื่องเงินทดแทนก็เพื่อให้ความช่วยเหลือเยียวยาลูกจ้างที่ได้รับความเดือนร้อน จากที่ต้องประสบอันตรายทำให้ครอบครัวได้รับความลำบากจากการรับภาระค่ารักษาพยาบาลตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ รวมทั้งการขาดรายได้จนเดือดร้อนระหว่างที่ไม่สามารถทำงานให้นายจ้าง ทั้งนี้เนื่องจากทบทบัญญัติตามกฎหมายแพ่งว่าด้วยละเมิดไม่สามารถให้ความคุ้มครองลูกจ้างในเรื่องนี้ จึงบัญญัติกฎหมายพิเศษเฉพาะเรื่องที่ยกเว้นกฎหมายแพ่ง ในส่วนเกี่ยวกับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนในทางละเมิด เพราะความรับผิดชอบของนายจ้างพระราชบัญญัติเงินทดแทนนั้น ไม่ต้องพิสูจน์ความผิดของนายจ้าง นายจ้างต้องรับผิดโดยตรง (strict liability) ดังนั้นเมื่อมีการประสบอันตรายเกิดขึ้นแล้วการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบอันตรายหรือครอบครัวของผู้นั้น เพราะเป็นผู้ได้รับความเสียหายโดยตรงจึงจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเพื่อเป็นการทดแทนความเสียหายที่เขาได้รับก่อนอันเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อผ่อนคลายความลำบากเดือดร้อนทุกข์ยากที่เกิดขึ้นให้บรรเทาเบาบางหรือหมดสิ้นไป โดยมีหลักเกณฑ์เงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนตาม พระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ.2537 คือลูกจ้างได้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเกิดโรคเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างไม่ว่าจะเป็นอันตรายที่เกิดขึ้นแก่ร่างกายหรือจิตใจของลูกจ้างก็ตาม ซึ่งเป็นการประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน งานปกติคือการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน ตามกำหนดเวลาทำงานปกติหรือตามลักษณะของงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของลูกจ้าง หรืองานพิเศษ การประสบอันตรายที่เกิดขึ้น นอกสถานที่ทำงานหรือนอกเวลาทำงานปกติ แต่ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าการประสบอันตรายนั้นเกิดขึ้นเพราะสาเหตุมาจากการปฏิบัติหน้าที่การงานให้แก่นายจ้าง หรือเพื่อรักษาผลประโยชน์ของนายจ้าง แม้จะมีสาเหตุจากความรับผิดชอบโดยตรงของลูกจ้าง แต่ลูกจ้างได้ไปช่วยทำเพราะได้ทำหน้าที่ของตนเสร็จแล้วโดยนายจ้างมิได้ทักท้วงหรือแม้ลูกจ้างกระทำผิดหน้าที่หรือฝ่าฝืนคำสั่งหรือระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานแล้วเกิดอุบัติเหตุขึ้น นายจ้างก็ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทน หรือการประสบอันตรายเกิดขึ้นขณะที่ลูกจ้างปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้าง หรือปฏิบัติงานพิเศษตามที่นายจ้างมอบหมาย เช่น นายจ้างมอบหมายให้ลูกจ้างไปแข่งขันกีฬาเพื่อการประชาสัมพันธ์สถานประกอบการของนายจ้าง ระหว่างแข่งขันหรือฝึกซ้อม ลูกจ้างเกิดประสบอันตราย นายจ้างต้องรับผิดชอบจ่ายเงินทดแทน โดยมีข้อยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนแม้มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้างดังนี้ (1) ลูกจ้างเสพของมีนเมา

หรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้ (มาตรา 22 (1)) (2) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย (มาตรา 22 (2)) จากหลักการและเจตนารมณ์ที่ต้องจ่ายให้แก่แรงงานที่ทำงานเป็นลูกจ้างทุกคนตามกฎหมายเงินทดแทนในการคุ้มครองลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานแต่ก็มีที่ประสบอันตรายไม่น้อยที่ประสบอันตรายไม่ได้รับเงินทดแทนซึ่งมีกรณีคนต่างด้าวทำงานเป็นลูกจ้างลูกจ้างได้รับเงินทดแทนและไม่ได้รับเงินทดแทน ดังนี้

กรณีคนต่างด้าวได้เงินทดแทนเนื่องจากประสบอันตรายจากการทำงานในประเทศไทย คนต่างด้าวได้เงินทดแทนเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการจ่ายเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ.2537 โดยต้องปฏิบัติตามหนังสือเวียนตามหนังสือสำนักงานประกันสังคม รส.0711/ว.751 คำสั่งจากหนังสือเวียนดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติและหลักฐานสำหรับกรณีที่แรงงานข้ามชาติจะสามารถรับเงินทดแทน อันเนื่องมาจากการประสบอุบัติเหตุในการทำงานโดยตรงจากกองทุนเงินทดแทนไว้คือ 1) มีการจดทะเบียนและมีใบอนุญาตทำงาน (work permit) ที่ราชการออกให้มาแสดงประกอบกับหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว 2) นายจ้างได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนในอัตราไม่ต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำและ 3) แรงงานต่างด้าวต้องยื่นแบบเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทย กรณีแรงงานต่างด้าวที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงานไม่สามารถแสดงหลักฐานข้างต้นได้ นายจ้างต้องเป็นผู้รับชอบจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างเอง

กรณีคนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนเมื่อประสบอันตรายจากการทำงานในประเทศไทย แนวความคิดที่ว่าเมื่อมีอันตรายเกิดขึ้นจากการทำงานของลูกจ้าง แม้นายจ้างจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรง นายจ้างก็ต้องรับผิดชอบเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทน ก็คือการจัดให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือและขจัดความไม่แน่นอน ในการที่จะเรียกค่าเสียหายที่ได้รับจากการประสบอันตรายจากฝ่ายนายจ้าง ตามหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายจ้างหลักกฎหมาย ที่กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายจากการทำงาน และให้กองทุนเงินทดแทนมีหน้าที่จ่ายเงินแทนนายจ้าง ลูกจ้าง ควรได้รับการคุ้มครองเงินทดแทนทุกคน การที่คนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนเพราะเข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงเป็นปัญหาหากกฎหมายอีกกรณีหนึ่งที่จะต้องศึกษาตามพระราชบัญญัติกฎหมายเงินทดแทน พ.ศ.2537 ดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 ออกเพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ผู้ใช้แรงงาน ได้มั่นใจว่าตนเองได้รับการคุ้มครองหรือมีหลักประกัน หลังจากเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยให้นายจ้างเป็นผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนและเมื่อลูกจ้างเกิด

อุบัติเหตุจากการทำงานก็สามารถขอรับเงินทดแทนจากกองทุนได้ตาม มาตรา 50 และยังให้นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาพยาบาลลูกจ้างที่เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานตามมาตรา 13 และเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา 20 ตามมาตรา 18 และในมาตรา 5 ได้ให้ความหมายคำว่า ลูกจ้าง หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย และคำว่า ทำงาน หมายความว่าการทำงาน โดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้าง หรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตามหลักกฎหมาย ดังกล่าวจึงเป็นการคุ้มครองลูกจ้างทุกคนที่ประสบอันตรายจากการทำงานแต่มาตรฐานการคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย กับการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวจึงเป็นไปอย่างกว้างขวางที่ครอบคลุมแรงงานข้ามชาติของประเทศไทย กับการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวที่เข้าเมืองไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงเป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และหลักกฎหมายทำให้สิทธิแรงงานต่างด้าวไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายตามหลักการแนวคิดเจตนารมณ์ในการคุ้มครองแรงงานเมื่อประสบอันตรายจากทำงานเป็นลูกจ้างซึ่งเป็นกฎหมายและเจตนารมณ์ในการคุ้มครองแรงงานทุกคน

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับการตีความกฎหมาย ความหมาย ของลูกจ้างในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 มาตรา 5 หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้าง ซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วยส่วนคำว่า คนต่างด้าว ใน พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 มาตรา 5 หมายความว่า บุคคลธรรมดา ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยและคำว่า ทำงาน พระราชบัญญัติการทำงานคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 มาตรา 5 หมายความว่า การทำงานโดยใช้ กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม ในการเรียกร้อยเงินทดแทนกล่าวคือ ลูกจ้าง ที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยมีสิทธิเรียกร้อยเงินทดแทนดังนั้นเมื่อคนต่างด้าวประสบอันตรายจากการทำงานเป็นลูกจ้างไม่ได้ไม่ได้รับเงินทดแทนจากการเป็นคนต่างด้าวที่เข้าเมือง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงเป็นปัญหาในการที่จะต้องวิเคราะห์ว่า ลูกจ้างกับคนต่างด้าว เมื่อประสบอันตรายจากการทำงานไม่ได้รับเงินทดแทนจากการเป็น คนต่างด้าว ไม่ใช่เพราะเป็นลูกจ้าง ซึ่งบทบัญญัติมาตรา 18 ที่กำหนดไว้ชัดเจนว่าเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา 20 ดังนั้นการที่คนต่างด้าวทำงานเป็นลูกจ้างจึงควรได้รับเงินทดแทนการไม่ได้รับเงินทดแทนเพราะเป็นคนต่างด้าวไม่ใช่เพราะเป็นลูกจ้างการตีความกฎหมายจึงเป็นปัญหาในการจ่ายเงินทดแทน ซึ่งคนต่างด้าวประสบอันตรายจากการทำงานมีผลต่อคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

2.3 ปัญหาเกี่ยว กับบทบัญญัติ ไม่สอดคล้องกันของกฎหมาย พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 มีเจตนารมณ์ของกฎหมายเงินทดแทนก็คือการจัดให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือ และขจัดความไม่แน่นอนในการที่จะเรียกค่าเสียหายที่ได้รับจากการประสบอันตรายจากฝ่ายนายจ้างตามหลักกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิด โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายจ้างกฎหมายเงินทดแทนจึงเป็นหลักประกันในการปฏิบัติงานของลูกจ้างให้นายจ้างรับผิดชอบสำหรับอุบัติเหตุอันตรายใด ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานให้นายจ้างโดยไม่ต้องพิสูจน์ว่าเป็นการประมาทเลินเล่อของใคร โดยถือ “หลักความรับผิดโดยเคร่งครัดและความรับผิดโดยปราศจากความผิด” (Strict liability and liability without fault) ก็คือกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ความรับผิดของบุคคลเกิดขึ้นโดยไม่คำนึงว่าพลร้ายจากการกระทำเกิดขึ้น โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อความรับผิดโดยเคร่งครัดโดยมีบทบัญญัติของกฎหมาย มาตรา 18 กล่าวคือ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา 20 ซึ่งเป็นการรับรองสิทธิของแรงงานอย่างเท่าเทียมกันทั้งแรงงานข้ามชาติ และทั้งเจตนารมณ์และบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติเพื่อคุ้มครองแรงงานทุกคนที่ประสบอันตรายจากการทำงาน แต่มีคำสั่งสำนักงานประกันสังคมประกาศสำนักงานประกันสังคมคำสั่งที่ รส.0711/ว.751 (ภาคผนวก ข.) ที่ขัดเจตนารมณ์กับหลักกฎหมายที่บัญญัติเพื่อคุ้มครองลูกจ้างทุกที่ประสบอันตรายจากการทำงานด้วย ประกาศสำนักงานประกันสังคมซึ่งมีผลต่อการได้รับเงินทดแทนจึงเป็นปัญหากฎหมายที่บัญญัติไม่สอดคล้องกันของกฎหมายที่มีผลทำให้การคุ้มครองแรงงานต่างด้าวในเรื่องเกี่ยวกับเงินทดแทน

ดังตัวอย่างคนต่างด้าวซึ่งเข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้เงินทดแทน จากคำสั่งที่ รส.0711/ว.751 จนมีการนำไปสู่การดำเนินคดีขึ้นสู่ศาลจนมี คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 586/2551 (ภาคผนวก ก.) เป็นกรณีของนางหนู่ม ไหมแสง ลูกจ้างในกิจการก่อสร้างแห่งหนึ่งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่ประสบอุบัติเหตุจากการทำงานถูกแบบเทปูนตกลงมาทับกระดูกสันหลังแตกทำให้ไม่สามารถเดินและทำงานต่อไปได้ แต่เนื่องจากนางหนู่มเป็นแรงงานต่างด้าวชาวพม่า มีใบอนุญาตทำงานตามบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีหนังสือเดินทาง หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว จึงเป็นกรณีที่คนต่างด้าวไม่สามารถรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้ พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเชียงใหม่ จึงออกคำสั่งที่ 2/2550 ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่นางหนู่ม จากกรณีนี้เห็นได้ชัดว่านางหนู่มควรจะได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน แต่เนื่องจากนางหนู่มไม่มีหลักฐานดังที่กล่าวถึงในแนวปฏิบัติดังกล่าว นางหนู่มเลยต้องรอรับเงินทดแทนจากนายจ้างแทนหากพิจารณาตรงนี้แล้วจะพบว่านางหนู่มมีเอกสารแสดงตัวซึ่งออกให้โดยกรมการปกครอง คือแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับ

อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ หรือ (ทร. 38/1) (ซึ่งไม่ใช่ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามแนวปฏิบัติของสำนักงานประกันสังคม) และใบอนุญาตทำงานจากกรมการจัดหางานซึ่งเอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารแสดงตัวตนของแรงงานข้ามชาติ และเป็นเอกสารที่ยืนยันว่าแรงงานข้ามชาติทำงานกับนายจ้างตามที่ระบุในบัตร ซึ่งสามารถยืนยันตัวบุคคลได้เช่นเดียวกับหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวคนต่างด้าวก็ยังไม่สามารถรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนการออกแนวปฏิบัติเช่นนี้ทำให้เกิดความไม่มั่นคงไม่มีหลักประกันต่อชีวิตของแรงงานข้ามชาติว่าตนเองจะได้รับการคุ้มครองเมื่อประสบอุบัติเหตุจากการทำงานเนื่องจากกฎหมายระบุไว้ชัดเจนว่าสุดท้ายแล้วนายจ้างคือผู้ที่ต้องจ่ายเงินทดแทนให้กับลูกจ้างแนวปฏิบัติดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อแรงงานข้ามชาติที่ไม่มีกลไกการสำรอง ไม่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองได้ง่ายนัก รวมถึงการเผชิญหน้ากับนายจ้างโดยตรงยังส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงที่จะไม่สามารถได้รับความคุ้มครองเพิ่มมากขึ้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เอง จึงส่งผลให้นายจ้างจำนวนหนึ่งใช้เป็นข้ออ้างในการที่จะไม่ส่งเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนเนื่องจากตนเองสามารถใช้อำนาจหรือความได้เปรียบที่มีมากกว่าตัวแรงงานเข้ามาต่อรองเจรจากับตัวแรงงานโดยตรงหลังประสบอุบัติเหตุความไม่มั่นคงในชีวิตมนุษย์ชีวิตหนึ่ง ๆ ที่เกิดขึ้น

2.4 ปัญหาเกี่ยวกับความเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมาย หลักแห่งความเสมอภาคอีกนัยหนึ่งคือการได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งมีบัญญัติรับรองไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยแทบทุกรัฐซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ของไทยก็เดินแนวทางเดียวกับรัฐธรรมนูญของรัฐเสรีประชาธิปไตยเช่นกันโดยได้วางหลักความเสมอภาคและได้พัฒนาหลักความเสมอภาค เพื่อนำไปสู่ความพยายามทำให้บุคคลทุกคนมีความเท่าเทียมกันในบริบทของกฎหมายให้มากที่สุด โดยสาระสำคัญของความเสมอกาคนั้นมีความมุ่งหมายเพื่อมิให้มีการปฏิบัติต่อสิ่งที่มีความเหมือนกันในสาระสำคัญให้แตกต่างกันตามอำเภอใจ มีหลักอันเป็นสาระสำคัญว่าจะต้องปฏิบัติต่อสิ่งที่มีสาระสำคัญเหมือนกัน ไม่แตกต่างกัน และจะต้องปฏิบัติต่อสิ่งที่มีสาระสำคัญไม่เหมือนกันไม่ให้เท่าเทียมกัน ดังนั้นจากหลักกฎหมายดังกล่าวมิได้ห้ามมิให้ปฏิบัติให้แตกต่างกันแต่ในทางตรงข้ามการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันกับการขัดกับหลักความเสมอภาค การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันหรือต่อการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันนั้นจะต้องมีการให้เหตุผล หากการปฏิบัตินั้นมีได้ดำเนินไปตามอำเภอใจเพราะการใช้อำนาจตามอำเภอใจ (Willkuer) นั้น หมายถึง การปราศจากเหตุผลที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าหลักความเสมอกาคนั้นอาจมีการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกันได้ เมื่อมีเหตุผลที่สมเหตุสมผลอันใดที่มีผลมาจากธรรมชาติเรื่องนั้น ๆ เองแต่การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันจะต้องเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนด้วย ซึ่งหมายความว่า การปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันจะต้องเป็นไป

ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และวิธีการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายจะต้องเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมและมีความจำเป็น

แม้ว่าปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจะถือเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของสิทธิมนุษยชน คนที่ได้รับการยอมรับทั่วไปก็ตาม แต่ข้อจำกัดของปฎิญญาฯ ก็คือ การเป็นเพียงคำประกาศที่ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย ซึ่งประเทศต่าง ๆ ในโลกอาจเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้ และหากมีการละเมิดหลักการตามที่ประกาศในปฎิญญาฯ ก็ไม่มีผลลงโทษรัฐที่ทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด สหประชาชาติจึงได้ริเริ่มให้มีการจัดทำหลักการของสิทธิมนุษยชนให้อยู่ในรูปของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เพื่อให้มีสภาพบังคับสำหรับประเทศที่ต้องการผูกพันตนตามสนธิสัญญารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้อนุญาตให้เป็นไปตามหลักความเสมอภาคกล่าวคือ มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม การที่คนต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนจึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับหลักความเสมอภาคในทางกฎหมาย

ด้วยที่คนต่างด้าวประสบอันตรายจากการทำงานมีเจตนารมณ์และหลักกฎหมายเงินทดแทนตามปฎิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนหลักความเสมอภาค และตามอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศอนุสัญญา ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนสำหรับคนต่างชาติและคนในบังคับต่างชาติในการคุ้มครองคนต่างด้าว การบังคับใช้กฎหมายการตีความกฎหมาย ปัญหาบทบัญญัติ ไม่สอดคล้องกันของกฎหมาย ความเสมอภาคในการได้รับเงินทดแทนตามกฎหมาย เป็นปัญหาต่อคนต่างด้าวไม่ได้เงินทดแทนอันเป็นสิทธิพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์และหลักกฎหมายเงินทดแทนหลักสิทธิมนุษยชนหลักนิติธรรมหลักความเสมอภาคและละเมิดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันและผูกพันประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ พ.ศ.2508 อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนคนในชาติบังคับและคนต่างชาติรวมถึงปฎิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและการส่งเสริมสิทธิของแรงงานข้ามชาติ ดังนั้นการเข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่จึงไม่มีผลในการคุ้มครองแรงงานประสบอันตรายในการจ่ายเงินทดแทนส่วนประเทศไทยเมื่อมีแรงงานเข้าเมือง ไม่ชอบด้าวก็ต้องดำเนินคดีกับแรงงานเหล่านั้นไปตามกรอบของกฎหมายเช่นดำเนินคดีคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ส่วนผลแห่งการที่คนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยไม่ชอบด้วย

กฎหมายได้เงินทดแทนมีผลต่อทั้งคนต่างด้าวที่ได้รับการเยียวยาคุ้มครองภาวะเบื้องต้นไม่ตกแก่รัฐ ที่จะต้องดูแลตามหลักสิทธิมนุษยชนและต่อประเทศไทยรัฐจัดเก็บภาษีจากแรงงานเหล่านั้น การไม่คุ้มครองเมื่อแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองไม่ถูกต้องตามกฎหมายประสบอันตรายจากการทำงานจึงขัดหลักสิทธิมนุษยชนเจตนารมณ์และหลักกฎหมายเงินทดแทนในเบื้องต้น และละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

ผลกระทบจากแรงงานต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนที่ประสบอันตรายจากการทำงาน

1. ผลกระทบต่อแรงงานต่างด้าวผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ทำให้แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยที่เป็นแรงงานเข้าเมืองไม่ถูกต้องหมายถึงทำงานเป็นลูกจ้างที่ไม่ได้รับเงินทดแทนมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตเพราะในระหว่างที่เจ็บป่วยมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและฟ้องร้องต่อศาลเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการดำเนินการ
2. ผลกระทบต่อประเทศไทย
 - 2.1 ผลกระทบต่อสังคม ด้วยประเทศไทยต้องปฏิบัติต่อมนุษย์ ตามหลักสิทธิมนุษยชน แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับเงินทดแทนภาวะในการดูแลแรงงานต่างด้าวจึงยังคงอยู่กับประเทศไทยในเบื้องต้นซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมเพราะภาวะในการดูแลต้องประกอบด้วยหลายภาคส่วนของสังคม
 - 2.2 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ด้วยที่ประเทศไทยยังมีนโยบายให้แรงงานต่างด้าวทำงานในประเทศไทยได้แต่การที่จะได้รับเงินทดแทนจะต้องเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและเสียภาษีให้กับรัฐ จึงทำให้แรงงานจำนวนมากที่ทำงานในประเทศไทยไม่เสียภาษีจากการทำงานและผลจากการไม่จ่ายเงินทดแทนยังมีผลต่อการกีดกันทางการค้าด้วย
 - 2.3 ผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย การที่แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยที่ได้รับการผ่อนผันแต่ไม่มีระบบควบคุมที่ดีก็จะมีผลต่อความมั่นคงของประเทศ เพราะการจ่ายเงินทดแทนก็จะจ่ายจากผู้ที่รัฐมีข้อมูลการเข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมายและเสียภาษีให้กับรัฐการผลักแรงงานจากการไม่จ่ายเงินทดแทนจึงทำให้มีแรงงานเถื่อนเพิ่มมากขึ้นซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศ